

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 685 din 30.09.2019

Dosar nr: 439/ 2020

Petiția nr: 3683/ 18.06.2020

Petent:

Reclamat: Judecătoria Constanța

, judecător delegat Judecătoria Constanța
Tribunalul Constanța

Obiect: refuzul comunicărilor unor informații solicitate în baza adresei transmise de către petent judecătoria Constanța, acesta considerându-se discriminat pe criteriul apartenenței la o categorie profesională.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentei

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Judecătoria Constanța

3. , judecător delegat Judecătoria Constanța

4. Tribunalul Constanța

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

5. Petentul sesizează Consiliul cu privire la presupusa faptă de discriminare la care a fost supus ca urmare a refuzului comunicărilor unor informații solicitate în baza unei adrese transmise judecătoria Constanța, acesta considerându-se discriminat pe criteriul apartenenței la o categorie profesională.

III. Procedura de citare

6. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare Consiliul sau CNCD) a îndeplinit procedura de citare.

7. Prin adresa nr. 3683/27.07.2020 transmisă petentului, s-a adus la cunoștință acestuia faptul că, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, pentru înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare și repunerea în situația anterioară (atribute ce revin instanțelor de judecată) și a pus în vedere petentului să își formuleze propriile apărări/ punct de vedere cu privire la excepția invocată din oficiu (fila 4 la dosar).

8. Prin adresa nr. 3683 din 27.07.2020, în termenul de 15 zile acordat conform notificării către petent, acesta a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de necompetență a CNCD, ridicată din oficiu de Colegiul Director.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Prin adresa înregistrată cu nr. 3683 din data de 18.06.2019, petentul sesizează Consiliul cu privire la presupusa faptă de discriminare pe criteriul apartenenței la o categorie profesională, apărută ca urmare a refuzului și necomunicării, către acesta, a unor informații de interes public pe care le-a solicitat cu privire la situația hotărârilor neredactate în termen la nivelul instanței, numărul de judecători care înregistrează hotărâri neredactate în termen și numărul de magistrați care activează la nivelul Judecătoriei Constanța.

10. În fapt, petentul arată următoarele:

10.1. În luna mai 2020 a solicitat în scris Judecătoriei Constanța următoarele informații de interes public:

- numărul de hotărâri neredactate în termen la data redactării răspunsului acestora,
- numărul de judecători care înregistrează hotărâri neredactate în termen la data redactării răspunsului acestora și
- numărul total de judecători care activează la instanța de la care au fost solicitate informații.

10.2. Prin adresa nr. 21/26.05.2020, semnată de judecătorul delegat, partea reclamată a admis în parte cererea petentului, refuzând comunicarea informațiilor privind numărul de judecători care înregistrează hotărâri neredactate în termen la data redactării răspunsului acestora, precum și numărul total de judecători care activează la instanța de la care au fost solicitate informații, motivând că „verificarea nerespectării (...) dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor (...) [este] atributul Consiliului Superior la Magistraturii”.

10.3. Petentul consideră că, în contradicție cu răspunsul primit de la partea reclamată, informațiile de interes public sunt destinate oricui, așa cum prevede art. 6, alin. (1) din Legea 544/2001, respectiv: „Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public”. Prin solicitarea de informații nu se făcea o verificare a respectării de către judecători a dispozițiilor legale ca parte a unei proceduri disciplinare, așa cum face Consiliul Superior al Magistraturii, fie prin comisiile de disciplină, fie prin Inspekția Judiciară.

10.4. În opinia petentului, așa cum reiese din răspunsul dat de partea reclamată, apartenența la o categorie profesională (și, implicit, lipsa ei) sunt un criteriu în baza căruia a fost refuzată comunicarea unor informații. Dincolo de caracterul expres public al informațiilor, deci destinat oricărei persoane, criteriul apartenenței la o anumită categorie profesională este nejustificat chiar dacă informațiile nu ar fi fost de interes public.

11. Petentul consideră că fapta din prezenta speță constituie discriminare în înțelesul art. 2, al OG nr. 137/2000, elementele faptei fiind următoarele:

1. *deosebirea, restricția și preferința*. În speță, s-a făcut deosebire între categoria profesională a angajaților Consiliului Superior al Magistraturii și alte categorii profesionale, accesul la informație de interes public fiind restricționat față de o persoană care nu face parte din antemenționata categorie profesională, persoanele reclamate manifestând o preferință față de antemenționata categorie profesională în a le comunica informații, considerând că publicul larg nu are dreptul să obțină informații cu caracter statistic privitoare la activitatea unei autorități publice;

2. *criteriul*. În speță, criteriul l-a constituit apartenența la categoria profesională a angajaților Consiliului Superior al Magistraturii;

3. *scopul sau efectul*. În speță, efectul l-a constituit înlăturarea recunoașterii și exercitării unui drept recunoscut de lege, anume dreptul la informație garantat de art. 31, alin. (1) al

Constituției României și de Legea nr. 544/2001;

4. *domeniul de exercitare a dreptului.* În speță, domeniul e administrativ - deoarece informațiile erau solicitate unei autorități publice - și judiciar - căci informațiile privesc sistemul judiciar, ambele domenii ale vieții publice.

12. În continuare, petentul menționează că a reclamat atât Judecătoria Constanța, cât și Tribunalul Constanța dat fiind faptul că entitatea nonnaturală emitentă a actului - o judecătorie - este lipsită de personalitate juridică conf. art. 38, alin. (1) din Legea nr. 304/2004, structura imediat superioară, care beneficiază de personalitate juridică și din care judecătoria face parte, fiind tribunalul, conf. art. 36, alin. (1) din Legea nr. 304/2004.

13. În concluzie, petentul consideră că a fost discriminat pe criteriul apartenenței la o categorie profesională și solicită constatarea faptei de discriminare, tragerea la răspundere a celor trei persoane/entități reclamate, precum și obligarea celor trei persoane/entități la comunicarea către reclamant a informațiilor solicitate.

14. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent, documente ce conțin: adresa de răspuns a părții reclamate către petent (fila 3 la dosar).

15. Prin adresa înregistrată cu nr. 4881/ 11.08.2020, petentul a comunicat punctul de vedere cu privire la excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu de către Colegiul Director, în care arată următoarele:

a) prin sesizare, așa cum aceasta a fost formulată, petentul a solicitat: (1) constatarea faptei de discriminare, (2) tragerea la răspundere a celor reclamați și (3) obligarea celor reclamați la comunicarea informațiilor solicitate.

b) petentul a solicitat constatarea faptei de discriminare și tragerea la răspundere a celor reclamați, ceea ce se circumscrie strict competențelor Consiliului, așa cum au fost ele trasate de legiuitor potrivit art. 19, alin.(I), pct, c) din OG nr. 137/2000, prin tragere la răspundere înțelegându-se sancționarea celor reclamați. În opinia petentului, tocmai inegalitatea în privința exercitării dreptului constituțional la informație a fost sesizată de acesta, conform art. 1, alin. (2) din HG nr. 1194/2001, care prevede că „Consiliul are rolul de a implementa principiul egalității între cetățeni, prevăzut în Constituția României, în legislația internă în vigoare”.

c) petentul consideră că nu mai este oportună susținerea petentului de obligare a celor reclamați la comunicarea informațiilor solicitate deoarece această cerere, care ar duce la o soluție potrivit art. 22, alin. (2) din Legea nr. 544/2001, ar cădea în sarcina instanței de judecată.

16. În continuare, petentul își precizează petiția depusă la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, renunțând la petitul de obligare a celor reclamați la comunicarea de informații dar menținând celelalte petite, și anume: de constatare a faptei de discriminare și de tragere la răspundere a celor reclamați.

17. Având în vedere cele expuse, petentul solicită ca excepția necompetenței invocată din oficiu de Colegiul Director să fie respinsă, considerând că raportarea excepției la împrejurări de fapt a subzistat doar în privința unui petit secundar al petiției, petit care nu mai este susținut de către petent, ulterior precizării petiției.

18. În concluzie, ținând cont de petiția existentă la dosar, așa cum a fost ea formulată la data depunerii și precizată de către petent prin înscrisul secundar, petentul consideră că aceasta privește nu atât asigurarea accesului efectiv la informație, ci o inegalitate de tratament a cărei constatare și cu a cărei sancționare a fost investit Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. În opinia petentului, faptul că dreptul căruia i s-a adus atingere este dreptul la informație, aceasta nu poate să invalideze îndreptățirea petentului de a avea sesizarea soluționată pe fondul său de către o autoritate administrativ-jurisdicțională și nu de către o instanță de judecată, așa cum acesta, în calitate de petent, a ales să fie soluționată.

Susținerile părții reclamate

-

V. Motivele de fapt și de drept

19. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează Consiliul cu privire la presupusa faptă de discriminare pe criteriul apartenenței la o categorie profesională, apărută ca urmare a refuzului și necomunicării, către acesta, a unor informații de interes public pe care le-a solicitat cu privire la situația hotărârilor neredactate în termen la nivelul instanței, numărul de judecători care înregistrează hotărâri neredactate în termen și numărul de magistrați care activează la nivelul Judecătoriei Constanța.

20. Colegiul director ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu, pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

21. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”*. Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

22. **În drept**, Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare la care a fost supus petentul, ce ar rezulta din soluționarea solicitării comunicate petentului de către Judecătoria Constanța, respectiv refuzul și necomunicarea, către acesta, a unor informații de interes public : *„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”*

23. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

24. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al OG nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definiția în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de OG nr. 137/2000, republicată.

25. Astfel, raportându-se la solicitările petentului de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său de către partea reclamată (i.e. Judecătoria Constanța) este unul diferențiat față de cel aplicat altor părți, respectiv angajații Consiliului Superior al Magistraturii, apartenența lui la o altă categorie profesională fiind un criteriu în baza căruia i-a fost refuzată comunicarea informațiilor solicitate, Colegiul director urmează a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu.

26. Concret, Colegiul director ia act de faptul că în prezenta speță se pune în discuție modul de soluționare a solicitării petentului adresat Judecătoriei Constanța, prin care i s-a admis în parte cererea, fiind refuzată comunicarea informațiilor privind numărul de judecători care înregistrează hotărâri neredactate în termen la data redactării răspunsului acestora, precum și numărul total de judecători care activează la instanța de la care au fost solicitate informații, pe motiv că „verificarea nerespectării (...) dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor (...) [este] atributul Consiliului Superior la Magistraturii”.

27. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia ordonanței nr. 137/2000, dispozițiile art. 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), „sunt consecutive celor din art. 1, alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1, alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1, alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din OG nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

28. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale de către partea reclamată, printr-o inegalitate de tratament aplicată de aceasta în ceea ce privește solicitarea petentului și refuzul comunicării unor informații de interes public, precum și necomunicarea unora din aceste informații.

29. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

30. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

31. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

32. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea instanțelor judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

33. Potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 554/2004, Legea contenciosului administrativ:

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de

30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există.

- (2) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).
- (3) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).
- (4) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile celor vătămați prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazul prevăzut la art. 4 alin. (2), nu este obligatorie procedura prealabilă.

De asemenea, art. 8 din același act normativ prevede:

- (1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se considera vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.

34. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director urmează să admită excepția de necompetență invocată din oficiu, întrucât din modul în care este redactată și susținută petiția reiese faptul că este vorba despre un conflict legat de modul în care se soluționează o solicitare adresată unei instituții publice, precum și de comunicare de către aceasta a informațiilor solicitate.

35. În situația în care s-ar fi intrat pe fondul plângerii, Colegiul director reține definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate. În acest sens, Colegiul director reține că dreptul încălcat, în opinia petentului, este pe principiul egalității între cetățeni, inegalitatea în privința exercitării dreptului constituțional la informație.

36. Față de aceste aspecte, chiar dacă, în cuprinsul art.2, alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată, se regăsește sintagma “orice alt criteriu”, acesta trebuie identificat. Sintagma a fost introdusă pentru ca enumerarea criteriilor să nu fie una limitativă, putându-se identifica în analiza petiției și alte criterii decât cele enumerate în cuprinsul textului legal, dar aceste criterii trebuie să fie identificabile și definitorii pentru producerea unei fapte de discriminare. Trebuie să existe o legătură de cauzalitate între criteriile identificate și faptele de discriminare sesizate.

37. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 30.09.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, DIACONU ADRIAN NICOLAE – membru, GRAMA HORIA – membru, MOȚA MARIA – membru, LAZĂR MARIA – membru, HALLER ISZTVAN – membru, JURA CRISTIAN – membru, POPA CLAUDIA SORINA – membru, OLTEANU CĂTĂLINA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**AZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 09.10.2020

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.